

terne, og hvad dertil hører. Som Udgifter opfører man de løbende Udgifter og Formueudgifterne, og hvad dertil hører, og saa ser man, hvorledes det gaar med Kassebeholdningen. Derved faar man som Slutresultat Besked om, hvorvidt Kassebeholdningen paa Grundlag af de bevilgede Indtægter og Udgifter, der findes paa Finanslovsforslaget, vil stige eller formindskes i Aarets Løb. Jeg vil straks sige, at det kan være vanskeligt at fastslaa, hvor stor Kassebeholdningen er ved Aarets Begyndelse, for det ved man ikke, naar man forelægger Forslaget til Finanslov i Oktober Maaned; man ved det heller ikke paa dette Tidspunkt, i Marts Maaned, da det forelægges for Landstinget, men man ved det noget bedre, end man vidste det i Oktober. Det afgørende er imidlertid ikke, hvor stor Kassebeholdningen er ved Aarets Begyndelse, men hvorledes de Indtægter og Udgifter, som bevilges, paavirker Kassebeholdningen i Aarets Løb. Det fremgaar klart af den Kasseoversigt, som nu findes i Finanslovsforslaget.

Jeg vil her tilføje, at i de fleste Tilfælde, hvor det er rent tekniske Opstillings-spørgsmaal, der er Tale om, er disse Forandringer i Finanslovsforslagets Opstilling foretaget paa Grundlag af en Betænkning, der er afgivet af Statsregnskabskommissionen, som teknisk sagligt har gennemgaaet Statsregnskabs Opstilling og foreslaaet adskillige Forandringer, hvoraf de væsentligste altsaa er optaget og benyttet ved denne nye Opstilling.

Der er en Ting endnu ved Finanslovsforslaget, som jeg gerne vil have Lov til at gøre opmærksom paa. Det er dette, at Finanslovsforslaget i Aar er udarbejdet og hidtil behandlet saaledes i Rigsdagen, at det har været Formaalet at skabe et virkeligt Billede af det kommende Aars Økonomi indenfor Staten. Det har været Formaalet at faa alle de Bevillinger, Udgifter som Indtægter, som man kunde kende paa Forhaand, optaget paa Finanslovsforslaget, saaledes at man kan sige, at dette er ført saa stærkt op til Virkeligheden, som det er muligt at gøre paa det Tidspunkt, da det behandles i Rigsdagen. I saa Henseende er dette Finanslovsforslag stærkt afvigende fra de tidligere Finanslove, som i væsentlig Grad byggede paa, at der kom noget, der hed Tillægsbevillingsloven. Ligesom i gamle Dage Ludvig den Femtende i Frankrig sagde: Efter os kommer Syndfloden, og derfor ikke bekymrede sig særlig om Fremtiden, saadan forekommer det mig, at man i nogen Grad gjorde, naar man tidligere lavede Finanslove, idet man sagde: Efter

os kommer Tillægsbevillingsloven, og den kan rette paa alt det, der ikke er i Orden her. Det er ikke Hensigten længere med Finansloven i den Form, hvori den nu fremtræder, at den kun skal være et Slags Forskud paa Tillægsbevillingsloven.

Det er naturligvis ikke muligt at forudse alt, hvad der kan fremkomme økonomisk set i et Finansaar, som man endnu ikke er begyndt paa. Der vil være Ting, der dukker op, og som man maa tage Stilling til senere. Men det, der er sket her, er, at man har ført Finanslovsforslaget saa langt op i økonomisk Henseende, som det har været muligt. Ogsaa de Ændringsforslag, der er stillet i sidste Øjeblik under Behandlingen i Folketinget, viser, at man paa alle Omraadet har trawlet Ministerierne igennem for at se, om der nu ikke var Ting, som man skulde have med paa Finansloven, for at den kunde give et saa fuldgyldigt Billede af næste Aars Økonomi som muligt. Dette skulde betyde, at Tillægsbevillingsloven fremtidig bliver et langt mindre Appendix til Finansloven, end den hidtil har været, og at man i Virkeligheden paa Grundlag af Finansloven kan skønne over, hvorledes Aarets finansielle Udbytte vil blive. Det vil ogsaa lette Behandlingen i Rigsdagen, idet man ikke behøver at staa og give, jeg kan næsten sige filosofiske Udredninger om, hvad man nu tænker eller ikke tænker om det kommende Aar, idet man her har et Grundlag, der er saa godt, som det kan blive i Øjeblikket, og saaledes at der er al Grund til at tro, at man har saa meget med, at man i hvert Fald herudfra kan danne sig et Billede af, hvorledes næste Aars Økonomi vil blive. Det kunde man ikke tidligere, da Finansloven i Virkeligheden ikke indeholdt alt, hvad der kunde skaffes i saa Henseende, og da man derfor i ikke ringe Grad ved Behandlingen, navnlig under Generaldebatterne, maatte gætte sig til, hvorledes Aaret vilde komme til at se ud.

Jeg skal efter disse Ord om Finanslovsforslagets Form og Opstilling gøre nogle Bemærkninger om dette Forslags almindelige Økonomi, men jeg skal i saa Henseende holde mig til Hovedlinierne, idet jeg ikke tror, at Lejligheden her er til at komme ind paa Detailler. Driftsbudgettet fremtræder med en Indtægt paa 376 Mill. Kr. og med en Udgift paa 359 Mill. Kr., saaledes at der driftsbudgetmæssigt set er et Overskud paa 17 Mill. Kr. Af Indtægten, de 376 Mill. Kr., hidrører de 391 Mill. Kr. fra Skatter og Afgifter. Dette Beløb svarer omtrent til det Beløb, som fandtes paa det